

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

HÁZHOZ KÜLDVE:

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
zégi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.

Az előfizetések
postautalványnyal
eszközleendőek.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiva-
talban.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEK.

Háromhasábos petit-sor
egyszeri közléseért 7 kr
kétszerért 6 kr., több-
szöriért 5 kr. fizetendő.
Bélföldi minden egyes
beiktatásért 30 kr

A NYILTTÉRBE:

minden 8-hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetősírodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tötelem díjkezdvezmény-
ben részesülnek

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8 sz.
I. em.) küldendőek — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetként egyszer,
— VASÁNAP. —

A hirdetések, előfizetések reclamációk,
a kiadóhivatalba (Kossuth-utca 7 sz.) intézendők.
Leptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a agy. Távir. Iroda hirdetési irodája. Budapest, Granátos-u. 1.

Megyei közgyűlés előtt.

A vármegyei nyári közgyűlés tárgysoro-
zatát alább hozzuk egész terjedelmében. Át-
nézve azt pontról-pontra, a közigazgatás ren-
des folyó ügyei közül kiváló fontosság és
érdeklenség tekintetében két tárgy emelkedik
ki szembetűnően.

Az első erős politikai tartalommal ékes-
kedik és a társadalom minden terén ural-
kodó reform-törekvések folyamánya. A fő-
rendház reformálására vonatkozó indítvány
ez, melyet még a múlt gyűlésen az agg roffi
Borbély László nyújtott be a bizottsági köz-
gyűlésnek, lapunkban annak idején szószerint
közölt indokolással. Gömörmege volt az in-
dítvány által egyik az első közt, mely a
demokratikus irányú reform-törekvés érdeke-
ben sikra szállt, úgy, hogy vármegyénk ezen
kérdésben egy önálló indítvány alapján tár-
gyalja a főrendház reform-kérdését, nincs
reá utalva, hogy Debreczen sz. kir. város
későbbi keletű határozatán alapuló megkere-
sése nyomán vegye tárgyalás alá e fontos
politikai kérdést s Debreczen város megkere-
sésére azt felelheti, hogy mielőtt a ti meg-
keresések hozzánk érkeztek, mi a demok-
ratikus és liberalis modern törekvések által
felkesítve, önálló indítvány alapján tárgyal-
tunk és határoztunk is.

A határozat iránt, tekintve azt a lel-
kesedést, mely az indítványt kísérte, nem le-
het kétségünk s mi már ebben az órában is
üdvözljük Gömörmege törvényhatóságát,
mely mint anyanyiszor, úgy most is bebizo-
nyította, mennyire a rágalom terén jártak
azok, kik néha-néha megkísérelték az ósdi
reakció, a kaszt szellem, a rendi felfogás
bélyegét reá sütni, de miként a nyil vissza-
pattant a kibocsátóra: az indítvány, annak
nyomába járó lelkesedés és a hozandó hatá-
rozat megadandja a kegyelemdőfést a véres-
száju demagógoknak.

De a gyönyörteli hazafias örömtől repes
lelkesedésünk megnyilatkozása azért is, mert
újra feltámadni látjuk azt az igazságot, hogy
miként minden politikai nagy alkotást a me-
gye asztalánál, az országgyűlésen megjelenő
ide követeket küldeni jogosult megyei közön-
ség vitva ki első sorban 48 előtt és 61—
67-ig egyaránt, úgy a vármegye közönsége,
politikai érettsége és életrealósága és a mo-
dern irányban való törekvése jeleit még a
jelenben is képes adni és adja is. A vár-
megye politikai erő volt és politikai erő ma
is, csak a jelszó kell: „Talpra magyar! hí
a haza!”

A másik tárgy, mely fontosságával a
tárgysorozatból kiemelkedik: a vármegyei
levéltár rendezésének ügye.

Ezzel az ügygel mi lapunkban sokszor
foglalkoztunk vezércikkekben és tanulmá-
nyokban, és ép ezért kétszeres örömmel konsta-
táljuk e tárgynak a sorozatba való felvételét.

Lehet-e nagyobb öröm, mintha a köz-
vélemény, sajtó és közhatóság törekvése egy
tárgyban egyesül.

Annak a törekvésnek a dicsteljes siker-
hez kell eljutnia.

Mi e helyütt, mi hogy álláspontunkat
a levéltárra nézve má kifejettük többszö-
rösen, csak az ügy történeti részét kívánjuk
megérinteni, hogy elismeréssel adózzunk azok-
nak, kik a levéltár ügyét a közgyűlés elé
juttatták.

Vármegyénk főjegyzője megértve, hogy
a levéltár rendezendő, gy sokoldalú, alapos
előterjesztést tett B o n e m i s z a László
alispánnak, kifejtve a rendezés módját és
eszközzeit. Az alispán nyílon helyesen és böl-
csen a belügyminiszternek felterjesztette a
jelentést.

A belügyminiszterim erre leiratilag el-
ismerését fejezte ki a érve vett rendezke-
désre irányuló törekvés felett, és jóváhagyta
nagyban az előterjesztésben foglalt tervezetet.

És ezzel az ügy a vármegyei közgyűlés
elé került, mely bizonyra a nagyfontosságú
ügy előnyére fog dönteni.

A közgyűlés sorozatát a következőkben
adjuk:

Gömör-Kishont t. e. vármegye megyebizottsága
által Rimaszombatban, 1893. évi július hó
14. és 15. napjain tartandó rendes negyedévi
közgyűlés

tárgysorozata.

1. Alispáni jelentés a vármegyei köz-
igazgatás állapotáról.

2. A vármegyei közig. bizottságban le-
köszönés folytán üres egy tagsági helynek
választás utjánai betöltése

3. Roffi Borbély László biz. tag indit-
ványa a főrendház reformálása tárgyában.

4. Alispáni jelentés a vármegyei pénz-
tárak tőkeállományából takarékpénztárban el-
helyezett tőkebetéteknek értékpapirokba tör-
tént elhelyezéséről.

5. Debreczen sz. kir. város törvényha-
tóságának átirata a főrendháznak reformá-
lása tárgyában.

6. Földm. miniszteri leirat az 1896. évben
tartandó orsz. ezredéves kállítás érdekében.

7. Belügyminiszteri rendelet a vármegyei
levéltár rendezése tárgyában.

8. Keresk. min. rendelet az agyagipari
termékek sorába tartozó építési anyagok mé-
reteinek szabályozása tárgyában.

9. Keresk. min. rendelet a fogadó, ven-
dégző, kávéház és kávémérő iparok gyakorlása
iránt alkotott szabályrendelet tervezet módo-
sítása iránt.

10. Simon Gyula Mosonyvármegye főis-
pánjának elhunytáról szóló gyászjelentés.

11. Trencsén vármegye átirata az 1893.
évi IV. t.-cz. 15. és 24. §-ainak megváltoz-
tatása tárgyában intézett feliratának támo-
gatása iránt.

12. Szabolcsvármegye átirata a község-
gek rendezése tárgyában intézett feliratának
pártolása iránt.

13. Ungvármegye közönségének átirata
a néh. párdányi Butler János gróf emlékének
fenntartását célzó mű létesítése tárgyában.

14. Alispáni jelentés a vármegyei pénz-
tárak időszaki vizsgálata eredményéről.

15. Bizottsági jelentés a községek szerve-
zeti szabályrendeleteinek megvizsgálása ér-
demében.

16. Egészségügyi biz. jelentése a Hel-
pán felállítani szándékolt gyógytár ügyében.

17. A nemzetközi samaritánus szövet-
kezet meghívója a Bécsben f. évi szeptember
8—10. napjain tartandó ülésére.

18. meghívó a marosvásárhelyi székely
iparmuzeum megnyitó ünnepélyére.

19. Ügyészi vélemény a Csiz község
tulajdonát képező csizi 56. sz. telekkönyvi
309. hrsz. ingatlan eladása tárgyában.

20. Szolgabírói előterjesztés a nyustyai
segédjegyzői állás rendszeresítése tárgyában.

21. Szolgabírói előterjesztés Kocsis Má-
ria ápolási költségei tárgyában.

22. Főszolgabírói jelentés a balogfalai
bíróválasztás ellen beadott felfolyamodás tár-
gyában.

23. Szolgabírói jelentés a hangonyi köz-
jegyzői választás ellen beadott felbbezés tár-
gyában.

24. Szolgabírói jelentés Hegedüs Bálint
kórházi ápoló ügyében.

25. Szolgabírói előterjesztés a községi
tűzbiztosítások tárgyában.

26. Jolsva város képviselőtestületének
határozata katonai szállásberek utalványozása
tárgyában.

27. Szolgabírói jelentés Serke község
1891. évi számadása tárgyában.

28. Szolgabírói jelentés Simonyi község
1891. évi számadása tárgyában.

29. Polgármesteri jelentés Rozsnyó város
1891. évi számadása tárgyában.

30. Szkaros község kérvénye Kovács Ilona
kórházi költségeinek a vármegyei gyógy-
alaphól leendő fedezése iránt.

31. Máriássy Gyula szolgabíró kérvé-
nye 1 havij szabadság engedélyezése iránt.

32. Bornemisza Boldizsár vármegyei bi-
zottsági tag nyilatkozata, ebbeli jogainak
Sárosvármegyében való gyakorlása tárgyában.

33. Özv. Csisko Zsuzsánna kérvénye vár-
megyei hidon lábtörés következtében elhullott
lova árának kártalanítása iránt.

34. A vármegyei széképület udvarának
kiburkolása és csatornázásáról szerkesztett
főmérnöki költségvetés.

35. A vármegyebeli községek költség-
vetéseinek és zárszámadásainak jóváhagyása ér-
demében előterjesztett számvevőségi jelentések.

36. Több rendbeli, a vármegyei gyógy-
alaphól előlegezett — vagyontalanság okából
behajthatlan kórházi ápolási költségek törlésbe
hozatala.

Ezekon kívül még a közgyűlés határ-
napjáig beérkezendő s közgyűlési elintéztést
igénylő egyéb ügyek.

Rimaszombat, 1893. évi június hó 30-án.

Kiadta:

Draskovich Gábor,
vármegyei kiadó.

Történeti hangverseny.

A művészek érkezése.

Káldy Gyula művész társulatával folyó hó 28-án, a déli vonattal érkezett városunkba.

Fogadtatására megjelent a dalárda egyesületi lobogója alatt kivonulva, B a d i n y Gyula főkapitány, a sajtó képviselői, és nagyszámu közönség.

Mikor a vonat berobogott a pályaudvarra, harsány éljenzés fogadta a vasuti kocsiból kilépő művészeket, kiket első sorban Badiny főkapitány üdvözölt, majd a dalárda rázendítette derék karnagya Wagensommer János vezetésével alatt újonnan választott és zenésített dalos jel-szavát:

„Hazánkért élünk, élünk és halunk!

Ez lelkesíti dalunk!”

A művész társaságra láthatóan kellemesen hatott a nem is várt ováció, s midőn a dalárda utolsó akkordjai is elhangzottak, Veress Samu mint dalár üdvözölte szellemen, fekkölt szavakban a zeneszerző és zeneművelő Káldy Gyulát és társaságát. Káldy viszonzóválaszában kiemelte, hogy örömmel jött a kies Gömörbe, s boldognak fogja magát érezni, hogy Rimaszomban a város és megye közönségének művészi élvezetet fog nyújtani tudni.

A kölcsönös bemutatkozás után a társaság hölgytagjai a város fogatain a Rózsára hajtat-tak, a férfi művészek pedig a dalárdával vonul-tak be a városba, mindenütt lelkes éljenektől kísérve.

A művész társaság első dolga volt a termet megtekinteni, melyről elismeréssel nyilatkoztak, s különösen díszítését dicsérték; a terem való-ban csinosan nézett ki, meglátszott rajta, hogy Badiny Gyula nem kimélt fáradságot, hogy a művészi hangverseny minél méltóbb keretben folyjon le.

Hangverseny előtt.

A művész társaság a délután egy kis sétára használta fel. Megtekintette a város nevezetességeit és a Széchenyi-kertert, Badiny Gyula főka-pitány és a helybeli hírlapírók társaságában.

Főképp a város rimaparti szép kertjét alig győzték dicsérni, de meglepetésüket fejezték ki, hogy nem látnak sétálókat a városi közönségből.

A csodálkozás legelőkelőbb kifejezésével fogadták a hírlapírók azon kijelentését, hogy a rimaszombati hölgyek a kies kertet csak nagy-ritkán látogatják. Kédezték is, hogy miért, de erre magunk se tudunk válaszolni.

A művésznők megpróbálták a casinobeli kuglizót is, és különösen Kuliffay Izabella ki-tünő kuglizónak bizonyult. 1/2-kor a társaság visszasétált a városba, mert az utolsó idő volt már, hogy a hangversenyhez felkészüljön.

A hangverseny.

Este 8 órakor a Három Rózsa nagyterme, mely méltán viselheti a „nagy” nevet, színültig — zsufolásig megtelt, úgy hogy nem csak ül-helyeket, bár székeket egyre raktak még pótló-lag is a terembe, hanem még állóhelyeket is kapni egyáltalán nem lehetett.

A közönség a társadalom legelőkelőbb és legdisztigáltabb elemeiből állott és a hölgyek általán szebbnél-szebb élénk színezetű estélytoi-lettekben voltak. A kép, mit a nagyközönség nyújtott, valóban elragadó volt és minden re-ményt felül múlt az érdeklődés, melyet a közönség ezuttal tanúsított és a hangverseny igazi szezonja az őszi és téli idény nem láthatott volna együtt ily nagyszámu és szép közönséget, mint a milyen most a kancikulában együvé került.

Időközben a nagyterem melletti kis mű-vészszobában és összesereglettek a művésznők és művészek, hol az egybegyűlteket a város nevében B a d i n y kapitány és a sajtó képviselő-letében lapunk szerkesztője még egyszer üdvözölte. A művész társaság valóságos elragadtatás-sal nyilatkozott a szép közönségről s a művésznők úgy nyilatkoztak, hogy oly sok igazán szép hölgyet ritka helyen láttak együtt.

A hangversenyt pontban 1/9-kor V e r e s S á n d o r nyitotta meg. Hatalmas baritonja úgy betöltötte a termet, hogy az nemcsak a közön-ségnek, de a hatalmas hangnak is szüknek bizonyult. Egy Tökölly korbéli „Tábori dalt” éne-kelt s a harcra hívó hangnak oly bravourral adott kifejezést, hogy a sikert mindjárt az első dalával lefogalta magának. Később sorra került dalaival a hatást egyre fokozta. Hatásdolgában különösen kitűnt az általa előadott „kurucz dal” és egy „satyrikus dal” II. József idejéből; tré-fás szövegét a következőkben adjuk:

Satyrikus dal II. József idejéből.

Hajdanában a magyarnak haj! haj! haj!
Híres vitézi valának, haj! haj! haj!
Most a német uralkodik,
Mivelünk csak játszadozik. Haj! haj! haj!

Hajdanában a magyarnak haj! haj! haj!
Magyar köntösi valának, haj! haj! haj!

Most pantalló, fra és smizli!
Kaput, fúzsekli isimpfli. Haj! haj! haj!

Ebaggata sok néjje, haj! haj! haj!
Inren-onnan szedtvette, haj! haj! haj!
Ha Rákóczy itteneglát,
Majd elhordod a sorfát! Haj! haj! haj!

Másodiknak G ö r g y Zsófia operai éne-kesnő mutatta be magát.

A művésznő aegész este kitünő énekes-nőnek bizonyult, kin hangjában az erő a kel-lemmel párosul és tünő iskolájával a legna-gyobb nehézségeket könnyű szerrel győzi le. Biztosan éneklő a fő és alsó hangokat egy-aránt, pompásan árnyal s a Rákóczy dalokban nyilatkozó komoly élységet átérzett lélekkel juttatja kifejezésre.

A magyar „gállyabok énekét” egyesben, „Rákóczy Ferencz dalt”, „Rákóczy Ferencz kesergőjét” Veresselkettőben énekelte. Nagy hatás kísérte „Rákóczy imádságát”, melyet az abban megnyilatkozó allásos érületől áthatva juttatott kifejezésre.

A sikerben osztott egy gúnydalban Cs i s z é r Irénnel, melyn a hatás netovábbját ér-ték el együtt.

Csiszér Irénnagyon szeretetre méltó kedves jelenség volt karosu, magas alakja imponáló megjelenést ölt neki. Hangja könnyed és kellemes, behizelkő, csicsergő és az általa énekelte vig dalokhoz nagyon alkalomszerű.

A legnagyobb hást „Rákóczy Sámuel” balladájával érte el. Mint a kedves művésznő elbeszélte, ez a dal a Rákóczy-dalok közt a leg-kegyesebb gr Csák Albin miniszternek. — A „kurucz-tanya” című dalban, a „bujdosók énekében” tündökölt a német tánczról énekelte gúnydalával pedig frenetikus tapsot aratott. — A német divatról Gyrgy Zsófiával együtt arat-ták a babérokat. Miükét dal ügyesen parodi-sálja a labanczokat.

Egy kis izletelőül pár strófát is adunk belőlük:

Selma-német.

Oh te csodálaps német,
Jer, hadd fessen le képed
Rozsdás, tubábes orrodal,
Hatszögletű káppoddal.
Hunczut német, selma-német,
Hunczut német selma-német!

Gúnydal a német tánczra.

Hát Isten neki kapjunk rá,
Szokjunk rá a német tánczra.
Bócs után ugys ninket ver a fegyver
A szolgálénczra, a szolgálénczra.
A tánczme-ter nen ismeri, nem ismeri
A mi hangunkat, a mi hangunkat.
Csosztatót ver, né pengessük
Hát, vessük el sarkantyunkat.
Szánd meg Árpátom, szánd unokádát,
Tartsd meg e vérel szerzett hazádát.

A műélvezetet nagyban emelte a t á r o g a t ó is.

Ez a Rákóczy korabeli hangszer hosszas, lefelé táguló fuvó hangszer, mely síró-rívó hang-jával a bus dalok előadására alkalmas kiváltké-pen. Mayer ur kitünően kezelte s bár német származásu, magyaros ízzel játszotta el a régi Rákóczy-nótát, melyből az újabb korban a Rá-kóczy-induló készült. Oly frenetikus hatást ért el, hogy ismételnie kellett. Ügyesen és hatással kísérte „Rákóczy kesergőjében” György Zsófia és Veress kettősét. Szövege:

Rákóczy kesergője.

Hallgassátok meg magyaram
Ami teszlek!
Tanácsoljátok vitéim:
Mi tévő legyek:
Jön a német, dúl, fúl, éget,
Mindent pusztit, rabol, kerget,
Hajh már mit tégyek?

Tanácsoljuk felségednek, a németet verje,
Aranyait, ezüstjeit rudakba veresse,
Rakassa fel, vitesse el,
Hordassa el — és menjen el,
Merre szeme lát!

A zongoraművészetben Kuliffay Iza-bella ragyoktatta előkelő technikáját és erőtel-jes játékát, mit különösen a Rákóczy-indulóban juttatott érvényre. Kuliffay k. a. megjelenésében a mily kedves, ép oly vonzó a zongora előtt ülve, hol az otthonosság, a művészi fesztelenség netovábbját tudja érvényesíteni. Élénk hatást idézett elő úgy az indulóval, mint a Káldyval négykézre eljátszott Bercsenyi és Klopitzky nó-tával. A művészi játékban osztályosa maga Káldy Gyula a tanár is, ki kitünő kísérőnek és előadónak bizonyult.

Ugy őt, mint a társaság minden egyes tagját sok taps és éljenzés kísérte és itt-ott va-lóságos tapsvihar járt a szereplők nyomába.

Az összhatás kitünő volt. Káldy Gyula va-lóban hazafias dolgot mivelt, hogy a mulandó-ságtól megmentette a szép dalokat, melyek ép úgy képesek gyönyörködtetni, mint a hazafias lelkesedést felkeltetni, de szolgálatot tett a ma-gyar kulturtörténetnek is.

A mi a zenei jelentőséget illeti, a komoly dalok egy kis egyházi színezetet is viselnek, a mi az akkori viszonyoknak és Rákóczy udvárá-nak megfelel. A vig dalok természetesen ettől-mentve, de azért hatás dolgában teljesen egy-niveau áll mindkét műfaj.

A hangverseny befejezte után a nagykö-zönség az étterembe vonult, a művész társaság Badiny kapitánnyal, a dalárda néhány tagjával és hírlapírókkal külön asztalnál foglalt helyet, és Palócz kitünő játéka mellett a késő éjjeli órákig együtt mulatott. Kár volt, hogy nem lett a casinóban terítve, mert sokan kiszorultak a vacsorai együttlétekből.

A bucsú.

Csütörtökön 10 óra 20 perczkor Rozsnyóra utazott a társaság.

A város fogatjain Badiny és néhány hírlapíró kísérte ki a társaságot a pályaudvarra. A bucsú rendkívül szívélyes volt, Káldy és társai köszönetet mondtak a szívélyes fogadtatásért és kijelentették, hogy készek a télen bármikor eljőnni jótékonycélra hangversenyezni. A szívélyes viszonzására! szólt a bucsúszó.

Tudósításunk nem volna teljes, ha Káldy Gyuláné urnőről nem emlékeznénk meg, ki sze-retetreméltó egyéniségével a legkedvesebb garde damme. A coupé ablakából ő is azzal bucsuzott: „A viszonzlatásra!”

Emléksorok a „Gömör”-nek.

Édes magyar zenénk ellen még magyar véreink közül is igen sokan labanczkodnak, tör-téneti hangversenyeim előadása szellemi „ku-ruccz háború” azok ellen.

Káldy Gyula.

Az életben két magasztos dolog van, a mű-vészet és szerelem; a kettő okoz legtöbb szen-vedést és mégis leginkább boldogít.

György Zsófia.

Szeretni kár — de nem rozsz!

Hiszem az Istent és imádom a szerelmet!
Imádom az Istent, de nem hiszem a szerelmet!

Miután a „kuruczok” közt én képviselem a vig elemet, mondásaimmal csak azt akarom bi-zonyítani, hogy tudok én komolyan is gon-dolkozni.

Csiszér Irén.

Csodálatos a szív, ha szeret, minél többet ad, annál gazdagabb lesz.

Nincs ott árnyék, a hol fény nincs

A ki nem tudja, mi az igazi lelkesedés, az jőjjön velünk kurucz körútra, ott megta-nulhatja.

Kuliffay Izabella.

Éljen a haza! ez tölti be lehelletét, ha a kurucz tárogatóját fujja a szívben lélekben magyar

Mayer.

Dallosok a zöldben.

Megesendült a város kertjében a lány su-sogásu lombátrák alól a vérpezsgető harcziaradó: Hej Rákóczy! Bercsenyi. sikongott a modern tárogató, a klarinét; izgalomba hozta a tüzes zene a vért — s megindult a rémes ütközet.

S miből lett a dicső hadsereg? Kik állot-tak szemtől-szembe? kik voltak nyertesek, vesz-tesek? kik adták s kik vették a zsákmányt?

Édes istenem! anyai taktikai kérdést ad-tam itt fel magamnak, hogy ha mindenre jól megfélelek, bizonyára „ausgezeichnet” tennem le az önkéntességi vizsgát — a veteránoknál! Mert hisz ők is ott voltak, a jó vitézek, ők vol-tak leghátul, ők őrizték a tartalék-municziót szor-gos aggyadalommal a „kaiser-rock” legislegbel-sőbb zsebében. Ott volt a mobilizációs költség, mert már Montecuculi is megmondotta, hogy a háboruhoz három dolog szükséges: pénz, pénz és ismét pénz!

Oh jó papák! pardon! veteránok! ti őriz-tétek a municziót!

A „generalstab” ott ült körös-körül lóhá-ton (talán lózákon! a szedő) szorgosan figyelte az ellenfél mozdulatait, bátorították saját inga-dozó csapatait, a bátrakat, a már-már az el-lenség lőtávolába rohanókat visszahúzták, a szét-ziláltakat helyreigazították: egy gombostű be-szurásával (sic.) egy friss rózsza feltűzéssel, egy csipkefodor elgiztatásával! azután jól ellátva őket fortélyosan gondolt taktikai tanácsokkal, új erővel rohanhattak a harcza.

De kik? Kik, hát a Sáríká, az Irénkék, Tinikék, Birikék és még nem tudom én miféle

vitéz regimentek; de azt láttam, hogy ugyancsak szórták a nyilakat — a kőkény, buzavirág, éggék, bogár s gyémánt szemekből! Vidáman lobogtatták bájaiknak zászlaját, a sokféle színű szoknyáscskákat s nem csoda, hogy csak egy törték magukat utána a Collégium és Univerzitásbeli gárdisták s egyéb vitéz kanonirok! igazán aranyos vitézi sereg volt, nem is értem, hogy mertek oly piczi kezesekkel, lábaeskakak stb. herczig gráciával szemben ütközethe indulni? s ha már legyőzve érezte magát egyik másik, úgy a régi kunok eselszövényével élve, zsákmányukat, rózsákat hullajtották a támadók közé; kapkodtak is utána s így már-már legyőzöttekké váltak volna, ha közbe nem vág Jupiter Pluvius, hideg zuhanyt bocsátván a küzdőkre.

Igy esett meg a csoda, hogy a támadók és védők futókká váltak s utóbb közös erővel támadták meg a Casino nevű várat, a „margurók“ ellentársa daczára szétszedték a „billiard“ nevű várcsót; sikongva rebentek szét a „kibúzek“ s ijedtükben a fiók legsötétebb részére bujtak a rabló, lovag négy király és donnák: a négy ász, mert hej! itt van ám az anyjuk is.

Mikor helyet csináltak, újra egymás ellen fordultak a küzdők: szemtől-szembe, kar-karral, mell-mellel.

Már áldozatul esett egy pár gallér, cipőtalp és csipkefodor, már ugyancsak csurgott a sebesültekről az izzadság; de im megkönyörült a nap a szenvedőkön és végig mosolygott játszi sugarával a természet. Ki a szabadba! a körbe! volt a jelszó, és a troubadourok hálaímát zengtek az ég felé. Addig is szertevonultak a fardak és sebesültek különböző segélyhelyekre, gyógyásítrák alá, ahol orvosságot szedtek be foglyaltos és kávéskanalakkal, s melléje ropogtatván egy kis miskolczi czibakot, jaj! majd azt mondtam, hogy kocsonyát. A támadók is dr. Gambirinsnál és Bachsnál szedtek be egy kis kurásit, ugyanígyra, hogy a csata megkezdődvén, még a veteránok is tettek egy-egy tánc-kirohanást, mint szegény jó Zrinyi.

A selyemzászlós angyalsereg azonban határozottan előnyben volt. Így biztosan tudom, hogy a harmadik négyes alkalmával a legtöbb bajuszkás lovag kapitulált s erősen ígérte, hogy lassacskán magára veszi az alattvalói ígát s fizeti hűségese — a számlákat! Fellobogtak lassanként az örömtűzek, újra gyantázott a Pá-raó, nótira gyújtottak a dallosok és ismét szem a szembe, kar a karon sőtálva kibékültek az ellenfelek. Sőt a hadi sarez első ráját itt-ott le is fizetették egy-egy melegebb kézzorítás, tüzes szempillantás, szerény rózsabimbó vagy egy gyengeden elsőhajtott „igen“ formájában; sőt az alleé sötétlő távolában valami czuppant is avagy esattant (a mint önöknek tetszik nagysádkám), csak azt tudom, hogy nem egy rossz veterán puszka esettent...

A kik még nem tudták egymást meggyőzni, azok ígéretet tettek, hogy az egyetemi ifjak majálisán tovább folytatják a küzdelmet.

A jó dallosok már kotta nélkül fújták, petróleum is fogyott, a hegedűn a húr is szakadt, a cipőtalp meg itt maradt, — hát kezdtek a gardedamok szedelőzködni s ijedten sóhajtottak fel a novellistával, hogy: „sötét éj van!“ olyanok pedig nem jó sokáig kóborolni, mert a nótában is panaszkodik valaki, hogy: „A kertész megfogott — a setében!“ Hogy azután mi történt, azt nem lehetett jól látni — a setében. Legfeljebb a helybeli „írók s művészek“ találgatták hazamenetkor.

Annyi azonban bizonyos, hogy a dallosok kitétek magukért s megérdemelték a pártolást, bár az egyiptomi nemzetiség utóljára is bosszantólag a „csieseri borsóval“ fizetgetett ki bennünket.

A veteránok még tovább is kibírták a tüzet, ott maradtak a gyepen, szerenádót adtak a lomb lakóinak, bár utóljára ők is kidültek, s így csak avval végzem, a mivel kezdtem, hogy helyes emberek a dallosok még a zöld fűben is.

Louis.

H I R E K.

— **Kinevezés.** Simkó Endre polg. iskolai tanárt az eperjesi tanítóképző intézetbe a mennyiségutáni és fizikai tanszékre választották meg. Öszintén sajnáljuk eltávozását körünkből, de előmeneteléhez szívből gratulálunk.

— **A helybeli főgymnasium** érettségét tett ifjusága sikerült táncvizsgálatot rendezett e hó 24-én, vasárnap, a Három Rózsa nagytermében. Válogatott nagyszámu közönség vett részt az immár érett ifjak örömeiben, kik kitörő jókedvvel táncoltak s érettséghez illően viselték magukat. A mulatság, a melyen a kiküldött kormányképviselő Schilling is jelen volt, a hajnali órákig tartott.

— **Borzasztó zivatar** dühöngött f. hó 29-én az esteli órákban városunk felett. Zeherje felől

jött, hol rettenetes felhőszakadás alakjában lépett fel, míg városunkban izzasztó villámlás és menydörgéstől kísért, szélviharral kevert záporosóval jelentkezett, s pár pillanat alatt az utcákon rohanó patakok képződtek. A „csurgó“ is megtelt szimlült és elöntéssel fenyegetett több házat. A vetekek a határban sokat elnevdedek, egyes helyeken az egész szénatermést elragadta, a kár tetemes. A vihar és zivatar városunktól a Balog-völgy felé vonult s Rakottynásnál vitte végbe a legnagyobb pusztítást. Itt becsapott egy marhaóbla a villám, s több harmot megölt; a záporos pedig Mariássy Andor birtokáról vagy 200 szekér szénát elmosott, a falu népének szénatermését pedig az utolsó hajzálig elvitte.

— **Beküldötték** a rimaszombati római katolikus elemi iskola értesítőjét az 1892–93-ik tanévéről. Bejegyzett tanuló volt 206, ezek közül kimaradt 18, meghalt 9 s így az iskoláév végével volt 179 növendék. A járványszerűen fellépett vörheny és difteritisz esetek miatt az iskolátogatástól egyes tamásfalvi gyermekek az iskoláév elején eltiltattak. De a hatóságok a fellépett járvány továbbterjedése elé gátat vetni szándékolt eme intézkedése nem bizonyult eléggé hatásosnak, a rendelőt ugyancsak szeptember 20-án valamennyi tamásfalvi tankötelest kiterjesztetett azzal, hogy azok hat hétig nem látogathatják a rimaszombati elemi iskolákat. Az iskolának a tanév elején s a szorgalmi idő folyamán még két ízben, v. m. 1893. évi április hó 13. és május hó 1-én történt 8–8 napi szünetelése; továbbá a tanuloknak az iskolából való tömeges és hosszabb ideig tartó kimaradása okozta, hogy a tervbe vett tananyag részben hiányosan, részben pedig feldolgozható nem volt. Ennek folyamánya, hogy több tanuló az önhibáján kivül eme matasztása miatt osztályzatot nem nyert. A jövő 1893–94. szept. hó 9-én veendi kezdetét. Ezt megfogják előzni a szept. hó 4–7-ik napjain tartandó beiratások, mely alkalommal a t. szülők és gyámok kéretnek gyermekeikkel az intézet igazgatója főtiszt. Mészáros Bálint esperesplébános úrnál, valamint az illető osztálytanítóval személyesen megjelenni, beiratáskor helybeliek (2), idegenek (4) forintnyi díjat és 15 krnyi illetéket lefizetni avagy a tandíj elengedésére igényt tartók szegénységi bizonyítványt bemutatni. Megjegyezvén, hogy a minden egyes tanuló után fizetendő 15 krnyi illeték lefizetésétől senki nem menthető fel.

— **Közgyűlés.** Folyó hó 25-én tartotta a „Kath. olvasókör“ rendes közgyűlést. Az érdeklődés a jelen voltak részéről általános volt. Az elnök megnyitván a közgyűlést, előadta beszámolóját, melyet a jelen voltak élénken megjeleneztek. A tisztviselői kar következőkép alakult meg. Megválasztottak elnökek: Hollós József, jegyzőnek: Moravék Gábor, pénztárnoknak: Burszky Sámuel. Az egyleti választmányba Benkó János, Chászár Andor, Dullák Rezső, Gondkevecz Ferencz Gregor Károly, Juraskó Jakab, Kalocsay Gyula, Klobány Antal, Knopfler Viktor, ifj. Korény Pál, Kovács Zsigmond, ifj. Lakatos István, dr. Löcherer Tamás, Molnár János, Molnár Lajos, Policsék Rezső, Rábely Miklós, dr. Rárósy Gyula, Reizinger Sámuel, Sarinai Ignác, Simon Antal, Stolcz Márton, Stolcz Zsigmond, Szeverényi János, Szajgyártó István, Teleky János, Tomay Alajos, Uthly Antal, Zsigárdy Lajos, Zsuffa Kálmán.

— **Csőd.** Lovniczki József helybeli bejegyzett kereskedő ellen több hitelezője végrehajtott intézett és üzletében foglalást eszközölt. A végrehajtott 4 hitelező a foglalást az üzlet összes árukészletére, berendezésére és követeléseire fogantatosította, egyttal az üzletet zár alá vette. Lovniczky egyéb hitelezői megtámadásától felve, erre esődot kért, s a törvényszék a kérelemnek helyt adott, esődbiztosul Medveczky Sándor t. bíró, tömeggondnokul Baloghgy Endre, helyettesül dr. Strausz József r-szombati ügyvédek nevezettek ki. A követelések határideje f. évi szept. 9-ike, a felszámolási tárgyalásnak f. évi szept. 18-ika, a esőd választmány megválasztására f. évi szept. 20-ika tűzött ki.

— **Gyászbesz.** Súlyos csapás érte id. Szomor Dezső kir. törvényszéki telekkönyvvezetőt, folyó hó 27-én fia, Kálmán, ki évek óta segédkezett a Hamaliár-féle gyógytárban, hosszas szenvedés után elhunyt. Tetemét általános részvét me lett folyó hó 28-án kísérték ki az örök nyugalomra. A család a következő gyászjelentést adta ki: „Id. Szomor Dezső és fia Dezső, valamint számos rokonai nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik szeretett kedves fia, illetve testvére és jó rokonuk Szomor Kálmán okleveles gyógyszerésznek, életének 38-ik évében f. évi június hó 27-én délelőtt fél 11 órakor történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai folyó évi június hó 28-án délután 4 órakor fognak az ág. ev. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra tétetni. Rimaszombat, 1893. évi június hó 27. Áldás és béke az elhunyt hamvai felett!“

— **A törvényalkotás műhelyéből.** Beavatott körökben biztosnak tartják, hogy kormányunk az országgyűlés jövő ülésének már legközelebbi vagyis őszi szakaszában a fontos törvényjavaslatok egész sorozatát fogja a ház asztalára letenni. A jelzett információk szerint a közigazgatási bírásokodásra vonatkozó törvényjavaslat végleg elkészült. A családi jog kodifikációjának tervezete szintén elkészült már.

— **A budai honvédelem leleplezési ünnepének** híre különös alakban került ki Clevelandba. Milyen nagyot nézhettek Amerikában élő honfitársaink, mikor egy clevelandi német újságban azt olvasták, még pedig a „Neue Freie Presse“-re való hivatkozással, hogy „A budai honvédszobrot óriási néptömeg jelenlétében leleplezték le Bécsben.“ Egy másik clevelandi újság pedig egy kis amerikai Claquehustest nemzett, a ki a honvédelem leleplezéséről a következő tudósítást kábelezte: „Honvéd Ignácznak, a nagy magyar nemzeti hőnek szobrát, a császár jelenlétében leleplezték le Budapest.“ Ez az újság ezután részletesen leírja az ünnepségeket, a császár fogadtatását a főherczegek felvonulását és a pápai követ megjelenését, a ki a Honvéd Ignác szentté avatásáról szóló brévt hozta magával. És így folytatja harmadfél hasábon keresztül, rehabilitálva minden eddig született s még ezután születendő Claquehutes ivadékok.

— **A miskolczi kereskedelmi és iparkamara** e hó 20-án Radvány István kir. tanácsos elnökle alatt tartotta a nyári szünet előtti utolsó ülését. Az ülésen bemutatták a kereskedelmi miniszter leiratát a miskolcz-gömöri pályaudvar tárgyában. A pályaudvar a kereskedelem és forgalom igényeinek meg nem felelvén, a kamara ez állapotok megszüntetését kéri. A miniszter ezt kilitásba helyezi, mivel az építés alatt álló rendező-pályaudvar öszre tervezett megnyitása után elegendő tér lesz a raktarak kibővítésére. A milleniumi kiállításra a kamarai kerület néprajzilag jellemzetesebb háziról fényképi felvételek eszközöltetnek még e nyáron. A selyemtenyészts felkarolására a szederfaültetés s ápolás iránt a kamara intézkedik, de kéri a minisztert, hogy e vidéken is gondoskodjék közegről, kinél a gabókát beváltani lehet. A czukorforgyászai adó tárgyában elhatározta a kamara, hogy az adóment megszüntetését, illetőleg megfelelőbb módon való kezelését ajánlani fogja. Az ülés nem járult a győri kamara átiratához, hogy a tőzsdei jegyzéseknél, tekintettel a koronaérték behozatalára, 50 kgr. súlyegység alkalmaztassék. Ugyancsak nem járult a temesvári kamara megkereséséhez, hogy a tőkeamatadó kivetése az adókövető-bizottságra ruháztassék. Végül elhatározott, hogy Miskolcz városa meg fog kerestetni a házalási szabályrendelet érvényesítésére, valamint a most folyó adókövetési munkálatokra való tekintettel felhatalmaztatott az elnökség a legmesszebbmenő intézkedések megtételére s esetleg a küldöttségnek a pénzügyminiszterhez való menesztésére.

— **Lötenyészts és a lovak értékesítése.** A földmívelésügyi miniszter Magyarország lötenyésztsöt felhívja, hogy a mennyiben alkalmas lö föltt rendelkeznek s azokat az év öszén az állami ménesek lovainak árverezésével egyidejűleg eladni szándékoznak, e szándékukat legközelebb augusztus 15-éig a miniszterium lötenyésztsi osztályánál bejelentsek. A földmívelési minisztert ugyanis, mivel a május havában Budapestten tervezett lövásárt a bejelentett lovak esekéy száma miatt nem tarthaták meg, az első kísérlet sikertelensége nem riasztotta vissza és azt hiszi, hogy az öszén megtartandó lövásáron különösen a külföldi vevőközönség a magyar lovakat a megérdemelt figyelemben fogja részesíteni. A kisbéri ménesből származó fiatal kanczák kikiáltási ára 5–600 frt, a kisbéri ménesből származó kisorolt öreg kanczák kikiáltási ára 400 frt; a bábolnai ménesből származó fiatal kanczák kikiáltási ára 400 frt, ugyanabból a ménesből származó kisorolt öreg kanczák kikiáltási ára 2–300 frt lesz.

— **A tiszolczi postásikkasztásról** a következő leghitelesebb forrásból eredő információt kaptuk: Folyó hó 21-én a kassai posta- és táviratigazgatóság biztosa, Vécsey István titkár váratlanul a tiszolczi postahivatalnál megjelent. A postamester, hogy a vizsgálatot meg-hiusítsa, elbujt, de turpissága kiderült; kiderült az is, hogy a hivatal belkezelése vétkes hanyagsággal vezetetik; a feladott pénzes levelek, utalványok több napi késéssel küldetnek el, kitünt végre, hogy a pénztárból 143 frt 08 kr. készpénz hiányzik. Papp József postamester rimádkodott, javulást ígért s kilitásba helyezte, hogy 22-én reggel az általa elsikkasztott öszszeget megtéríti. Ezen nyomós körülményre, valamint arra, hogy a vizsgálat befejezhető nem volt és főképen, mert alkalmas helyett keríteni nem volt lehetséges, Papp Józsefet a ro-vancsoló titkár nem függesztette fel. Papp József azonban ahelyett, hogy javulást tanusított

volna, éjjel a postalovakon megszökött, de előbb a postahivatalt kiürítette, a mennyiben 4407 frt 92 krt magával vitt s utját Vereskő felé vette, a hol beteg felesége a szülőknél tartózkodott. A szokást a reggeli posta indításakor vették észre, midőn is a vizsgáló posta titkár a csendőrséget a szökevény kézrekerítésére felhívta. Ezalatt Papp József az após házáat elérte s ottan a pénzt elrejtette, de a becsületes család Papp Józsefet visszatérésre kényszerítette és az ellopott 4407 frt 92 krt, Papp József tudta és belegegyezése nélkül, a megremült Papp Józsefné útján visszavittette. Papp József különben szokása előtt sógorjének elárulta, hogy ezer frtnál többet sikkasztván, szokás útján keres menedéket. E révén jött aztán az egész sikkasztás napfényre, a mennyiben Tiszolcon dobos útján a közönség a postai feladó-vevények bemutatására felszökött, kitünt, hogy Kohn Albert által feladott breznóbányai utalványt Papp József nem számolta el, hanem annak 105 frt 04 knyi értékét elikkasztotta; kitünt, hogy a kir. vasgyár élelmezési szövetkezete által befizetett 933 frt 38 knyi postatakarékpénztári chequeszámla elszámolva nem lett, hanem az összeget Papp J. elikkasztotta; kitünt, hogy egy 3 frt 20 kr., egy 20 kros és egy 15 frtos tétel szintén elszámolva nem lett és így kitünt, hogy Papp József összesen 1199 frt 90 krt sikkasztott. A visszahozott Papp József eleinte henczegett, sőt a kötelességét teljesítő titkár többek előtt gyilkosának nevezte s ugy viselkedett, mintha teljesen ártatlanul üldözött áldozat lett volna. Csak midőn a napfényre jutott eseteket a titkár szeméi elé tárta, tett töredelmes beismerő vallomást. Természetesen átadatott a fenytő törvényszéknek s mint értesültünk, ellene a vizsgálói fogság már el is rendeltetett. Papp József szenvedélyes ferblista volt s erre Tiszolcon gyakran nyílt alkalma, midőn is rendszeresen vesztett és miután sajátját elvesztette volt, a kezelésre bizott postai pénzeket dobta a játék ördögének áldozatul. Mostan szerencsétlen és teljesen ártatlan felesége és hat nevetlen gyermeke sínyli a gonosz apa könnyelmű tetteit.

Nyári korcsolyázással egybekötött jégünnepély a dobsinai jégbarlangban kirándulással az ósregi krasznahorkai várba, azután a vadregényes rozsnói vasas fürdőbe és a világhírű sztraczenai völgybe. Kirándulás tervrajza: Julius 16-án vasárnap reggel 6 órakor a fővárosiak találkozósa a vidéki kirándulókkal a budapesti központi (keleti) pályaudvarban. Indulás 7 órakor a kies Gömörvármegyén végig vezető uton, érkezés Rozsnóra 12 órakor. Itt ünnepélyes fogadtatás és ebéd után kocsin kirándulás a krasznahorkai várba, az Andrássy grófok ősi fészkebe

(többi közt Jókai „Lőcsei fehér asszonyából“ is ismert szikla-kripta és Serédy Zsófia soha el nem porladó tetemének megtekintése). Visszatérés Rozsnóra, hol a vasas fürdőben társas vacsora és utána tánczvigalom. 17-én. Hétfőn reggel indulás 7-kor kocsin a világhírű sztraczenai völgybe (utközben a Coburg herceg-féle vashábor megtekintése). 11-kor érkezés a dobsinai jégbarlang nagy szállodájához, érkezéskor villásreggeli, 2 órakor a jégbarlang megismerése után kezdődik a jégünnep, cigányzene és villamos világítás mellett. Visszatérés a nagyvendéglőhöz, 5 1/2 órakor társas-ebéd. A Szepesség felé távozó ebéd után, este a csak reggel Gömörön át indulók táncmulatsága. Ezek indulása visszafelé kedden reggel 3 órakor a dobsinai pályaudvarról. Megérkezés Budapestre délután 1 órakor. (Az aggteleki csepkőbarlangot látni akarók a pelsőci állomáson szállhatnak ki. A kirándulás tervezetén való esetleg változtatást idejekorán hírlapok útján fogjuk közölni. Részletes felvilágosítással szolgál naponta délelőtt 11-12-ig, délután 2-3 óráig Hatvani-utca 2. sz. I. emelet 16. sz. alatt, hova a meghívókra vonatkozó megkeresések intézendők. Budapest, 1893. június 20-án. A fényes siker reményében a dobsinai jégbarlang igazgatósága megbízásából Markó Miklós, főrendező, a budapesti korcsolyázó egyesület tagja. Részvételi jegy, kik Rozsnón csatlakoznak 7 frt. A műversenyt néző közönség részére kényelmes és mérsékelt áru ülőhelyekről gondoskodunk. A jégünnepély programja korcsolya versenyek, műverseny: I. rész. Előírt gyakorlatok. 1. Ivezés hátra, kifelé, jobbra és balra, tetszés szerinti helyváltozással. 2. „Dupla hármas“ előre kifelé kezdve, jobbra és balra nyolczas alakban. 3. „Kigyó vonal“ hátra jobb lábon, legalább három kanyarulattal. 4. Ugyanaz bal lábon. 5. „Nyolczas“ egy lábon előre; jobb lábon külső-belső és bal lábon belső-külső élváltás. 6. Ugyanaz jobb lábon belső-külső, bal lábon külső-belső élváltással. Tét 2 frt. Nyíltverseny. Második rész. Szabad választás szerinti korcsolyázás. 10 percznyi maximális időtartammal. Tét 1 frt. Nyílt verseny. III. rész. Páros tánc verseny. Jackson Haynes keringő ütemre 3 percznyi maximális időtartammal. Hölgy és úrból álló párok számára, a korcsolyázó közönségből a főrendezés által felkért 10 tagu (5 nő 5 férfi) versenybírószág előtt. E versenyre elégséges a trombita szó után jelentkezni a helyszínén. Betét nincs. IV. rész. Korcsolyázás a nagy merdek jéghegyről lefelé, azután a sípályán háromszor körül. Körülbélül 600 méter. Holt verseny nincs. Az egyszerre célponthoz érők közül a külső oldalon beérkező tekintetik elsőnek. Elezés nem dispualikál.

Pályázat.

A tornalliai takarékpénztárnál üresedésbe jött pénztárnoki állásra pályázat nyitattik.

1. Évi fizetés 900 frt.
2. Pontos s lelkiismeretes kötelességteljesítés esetén 100 frt évi jutalomdíj.
3. Nyugdíj.

A választás első évre ideiglenesen történik s az így megválasztott pénztárnok csak egy évi próbaidő sikeres betöltése után lesz végleg rendszeresítve.

A megválasztott pénztárnok köteles hivatalának elfoglalásával egyidejűleg cautióul 2000 frtot letenni.

A pályázat határideje 1893. július 15-ike. Felhivatnak tehát a pályázni kívánók, hogy ezen időn belül, sajátkezűleg irt és aláírt kérvényeiket alólírt takarékpénztár igazgatóságához nyujtsák be.

A pályázati kérvény eredeti okmányokkal szerelendő fel s igazolandók:

- a) a pályázó kora,
- b) szakképzettsége,
- c) erkölcsi magaviselete s hogy jelenleg mily hivatalos alkalmazásban van és állását miként tölti be.

A tornalliai takarékpénztár igazgatósága.

1-2

Pályázat.

Andrássy Dénes gróf ur ő méltóságának Gömör-Kishont t. e. vármegyében fekvő hitbizományi uradalmában egy, esetleg két erdőri állomásra, — melyek egyenkint 216 frt évi bér, természetbeni lakás, kert, 1 hold szántóföld, (esetleg 5 frtnyi váltásösszeg), 2 hold rét, esetleg 30 frt értékű füilletmény), 2 darab tehén és 2 drb sertés utáni legelőjog, lakáshoz szállított 8 ürm. tűzifailletményvel és 15% erdőkárjutánnyal vannak javadalmazva, — ezennel pályázat hirdettek.

Ezen erdőri állomásra pályázni óhajtok felhivatnak, hogy az 1879. évi XXX. t.-cz. 37 §-ában felsorolt kellékeket, ép, erős testalkatukat, jó látó és halló képességüket, életkoruk- és illetőségüket, továbbá eddigi szolgálataikat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaikat f. évi július hó 20-áig alulírt erdőhivatalhoz nyujtsák be. — Azok, kik a hivatalos magyar nyelven kívül a tót nyelvben is jártasak, előnyben részesülnek.

Gróf Andrássy Dénes erdőhivatala.
Jólészen, (u. p. K.-H.-Váralja. Gömörm.)
1893. május 27-én.

Brecz Sándor,
erdőmester.

CSIK JÓZSEF
császári és kir. kizárólag szabadelmásozott
első szerémi portland-cement és vízhatlan mészgyár
BEOCSINBAN.

Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V. Rudolf-utca part 8.
Ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földművelőknek, közlekedési és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu Portland cement és vízhatlan meszt, melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállíthatnak. Arlegyzék s magyarázat kívénatra készséggel megküldetik.

Bécs, 1873. Érdemérem.	Budapest 1886. Nagy díszok.	Zágráb 1891. Díszoklevél.	Eszék, 1889. Díszoklevél.	N.-Palánkán, 1887. Arany-érem.	London, 1878. Díszoklevél.
Páris 1867. Bronz-érem.	Kecskemét 1872. Ezüst-érem.	Ujvidék 1875. Arany-érem.	Szeged, 1878. Erdem-érem.	Triest, 1888. Arany-érem.	

NŐI SZALMA- és CSIPKE-KALAPOK.

REISZ JOZSEF RIMASZOMBATBAN.

Ujdonságok
a nyári idényre nagy választékban kaphatók.

Női kalapok, valódi párisi modellek szalmából és csipkeből, diszitve vagy diszítettlen.
Nap- és esernyők.
férfi- és gyermek-, kemény és puha-kalapokban, mindenféle alakban és színben.
Női derekak és blouzok
perkálból, atlasz-szatenből, battisztból, franzia voillekből roppant nagy választékban, valamint leány- és fiu-ruhácskák trikóból és szövetből.
Női- és gyermekkötények, mindenféle árban.
Férfi fehér- és színes ingek, gallérok és manchetták

tourista ingek és övek
atlaszszatenből, nyers vászonból.
Valódi főtiszt. Kneip Sebestyén-féle ingek,
legújabb galanteri és norinbergi czikkek
Nyári női szövetek, deleni, atlasz, saten, Toal és voil nagy választékban.

FÉRFI RUHÁK
saját szabásom által elkészítettnek.
Kiváló tisztelettel:
Reisz József.
TOILETTE ÉS ILLATSZEREK.